

NYT OM MILJØ & UDVIKLING

December 2008 • Nr. 57

92-gruppen – Forum for Bæredygtig Udvikling er et samarbejde mellem 21 danske miljø- og udviklingsorganisationer.

92-gruppen arbejder for fremme af en bæredygtig udvikling i verden

© Chris Martin BAHR / WWF-Canon

Indhold

Klimamøde i Poznan – nødvendig tomgang eller bare markeringer før stormen?.....	2	Doha leverede ikke varen.....	6
EU fejler i klimaforhandlinger.....	2	De rige lande sylter FN og ulandene.....	7
Skærpet konflikt om klimastøtte mellem i- og ulande	3	Kapitalflugt dræner udviklingslandene	8
Menneskerettighederne slettet i klimaforhandlingerne.....	4	G20 - not the usual suspects but business as usual.....	9
Risikoen ved at plante træer	5	Grøn skattereform nu	9
En global aftale om drivhusgasser fra skibsfart?.....	5	Arrangementer	11

Klimamøde i Poznan – nødvendig tomgang eller bare markeringer før stormen?

Af Steen Gade, SF - formand for Folketingets miljøudvalg.

Jeg har fire vigtige konklusioner fra klimamødet i Polen:

Det var faktisk et tomgangsmøde. Ikke bare på den sædvanlige FN-måde. For der er jo altid tomgang i disse processer, uden at jeg plejer at kritisere det. Jeg mener nemlig, at det er vigtigt med den slags ”boring meetings”. De er både nødvendige og fredsskabende. Men her var de få resultater meget små, og det er kun lige netop, at man kan sige, at forhandlingsforløbet nu skifter gear til de rigtige forhandlinger, der er helt nødvendige op til København.

”Mødet var desværre præget af voldsom mangel på lederskab.”

Ulandenes tålmodighed med os rige er ved at være opbrugt. Det viste de sidste timer af mødet. De vil have de penge, som vi har lovet igen og igen de sidste 17 år. Ulandsbistand + klimabistand. Og de er trætte af vores bistandsformynderi. De vil selv administrere uden alle vores ”kloge”

ideer. Vi bør ændre holdning og revurdere vores bistand. Og så skal der leveres. Mødet var desværre præget af voldsom mangel på lederskab. EU med den bedste politik lå kvæstet af det, der samtidig foregik i Bruxelles. Og Danmark gik åndeligt set ”under jorden”. Danmark skal lave kompromis med alle i 09! Og intet EU-land viste lyst til at tage førertrøjen. Opmuntrende nok var det ulandene, der rykkede mest. Og Kina viser tydelig vilje - hvis altså USA er med.

”Opmuntrende nok var det ulandene, der rykkede mest.”

Og endelig håbet. Jeg tror, viljen til en aftale i København er til stede. Det var igen Al Gore, der leverede håbet. Direkte fra Obama. Men jeg er i tvivl, om viljen er til en ambitiøs aftale. Skal det lykkes, må der virkelig kæmpes. Fra græsrodder, det grønne erhvervsliv og grønne politikere for igen at få EU i førertrøjen. Det går nemlig ikke uden EU. Og her må vi kigge os grundigt rundt for at finde nye allierede.

EU fejler i klimaforhandlinger

Af John Nordbo, leder af klimaprogrammet, WWF Verdensnaturfonden

Hvad kom der ud af, at 9.000 diplomater, NGO'er og mediefolk rejste til Poznan for at mødes i 14 dage? – De aftalte at mødes igen om 3 måneder. Sådan kan resultatet af den netop afsluttede FN-klimakonference opsummeres.

Da repræsentanter for verdens lande mødtes for et år siden på Bali, var der enighed om at sætte gang i en toårig intensiv

forhandlingsproces frem mod mødet i København. Men desværre må man konstatere, at forhandlingerne endnu ikke for alvor er kommet i gang, og dermed bliver det vanskeligere at nå et resultat i København.

“EU har reelt ingen visioner og synes at fokusere på at slippe billigst muligt fra aftalerne.”

Den manglende fremdrift skyldes især EU. I det seneste års tid har unionen ikke været i stand til at fremlægge forslag, som handler om kernen i forhandlingerne – hvordan der skabes et effektivt globalt klimasamarbejde. På Bali blev det aftalt, at der skal udformes nye mekanismer for udvikling og overførsel af teknologi samt sikres finansiering til ulandenes indsats for at begrænse drivhusgasudslippet og tilpasse sig klimaforandringerne.

EU kom tomhændet til mødet i Poznan og var ikke engang i stand til at gå i dialog med ulandene om gode og dårlige sider af de forslag, de har fremlagt i årets løb. Dermed forspildte EU muligheden for at få udstukket nogle klare linjer og mål for det kommende års forhandlinger. En af de vigtige konklusioner er desværre, at 15 års europæisk lederskab i de globale

klimaforhandlinger er slut. EU har reelt ingen visioner og synes at fokusere på at slippe billigst muligt fra aftalerne. Verdens største økonomi vil ikke bruge mere end håndterer på klimaproblemet.

“Heldigvis viste mødet i Poznan, at Kina og andre ulande tager klimaproblemet og forhandlingerne alvorligt.”

Den manglende handlevilje fra EU's side står i skærende kontrast til, hvordan finanskrisen er blevet håndteret. EU's stats- og regeringschefer har netop besluttet at bruge 1.500 milliarder kroner på en gigantisk hjælpepakke.

Heldigvis viste mødet i Poznan, at Kina og andre ulande tager klimaproblemet og forhandlingerne alvorligt. Gentagne meldinger fra Obama og hans folk giver også håb om, at andre lande vil tage over, hvor EU har sluppet, for som Bolivias forhandler erklærede i Poznan ”Kloden er vigtigere end Wall Street.”

Skærpet konflikt om klimastøtte mellem i- og ulande

Af Troels Dam Christensen, koordinator for 92-gruppen

De sidste timer på klimatopmøde i Polen var der ikke meget, der tydede på, at de rige lande og udviklingslandene er ved at finde sammen for at løse den globale klimakrise. Tværtimod ser kløften mellem dem ud til at blive større.

“Støtten fra de rige lande er fortsat meget langt fra det vurderede behov.”

”Jeg har deltaget i 12-partskonferencen i klimakonventionen, og dette er et af de sørgeligste øjeblikke, jeg har oplevet,” sagde den indiske chefforhandler. Flere andre af ulandenes forhandlere fulgte trop og udtrykte stor skuffelse over, at der ikke lykkedes at nå til enighed om mere støtte fra de rige lande til ulandenes tilpasning til klimaændringerne.

Den rige del af verden er hovedansvarlig for udslippet af drivhusgasser, men udviklingslandene rammes hårdest af klimaændringerne. Derfor mener ulandene, at ”forurenere må betale”, og de rige lande må yde støtte til de nødvendige tiltag for at modgå klimaændringer i udviklingslandene.

Det er også det, som fremgår af FN's klimakonvention fra 1992 og den efterfølgende Kyoto-protokol. Alligevel er der ikke sket ret meget. Støtten fra de rige lande er fortsat meget langt fra det vurderede behov.

Det var det, slagsmålet mellem i- og ulande på klimamødets sidste timer gik ud på. De rige lande har ikke leveret det, de har lovet, og udviklingslandene er ved at miste tålmodigheden.

”De rige lande har ikke leveret det, de har lovet, og udviklingslandene er ved at miste tålmodigheden.”

Forud var det ellers endeligt lykkedes at nå til enighed om etableringen af den tilpasningsfond under Klimakonventionen, som ulandene har ønsket. Men da det kom til at fylde flere penge i fonden, sagde de rige lande altså stop.

Derfor var ulandenes forhandlere skuffede de sidste sene nattetimer i Poznan, og udtrykte, at vejen frem mod en klimaaftale i København næste år ser ud til at blive meget svær.

Hvis vi skal nå den klimaaftale i København, som verden har brug for, må de rige lande det næste år vise langt større vilje til at yde støtte til udviklingslandene, for den skade vores forurening har påført dem.

Menneskerettighederne slettet i klimaforhandlingerne

Af Tove Maria Ryding, klimakoordinator i CARE

På 60-årsdagen for vedtagelsen af FN's verdenserklæring om menneskerettigheder stod en småsvedig og overtræt gruppe af skov-forhandlere, NGO'ere og repræsentanter for oprindelige og lokale befolkninger tæt presset sammen i et lille forhandlingslokale ved klimakonferencen i Poznan, Polen. De ventede på at høre resultatet af den foregående nats forhandlinger om, hvorvidt og hvordan beskyttelse af regnskove skal inddrages i en ny klimaaftale.

”[...] selv efter 60 år er [...] menneskerettighederne et betændt emne i verdens hovedstæder [...]”

På trods af at ivrigt hviskende stemmer i korridorerne mange timer i forvejen havde spredt rygter om det skuffende resultat, var luften fuld af en spændt venten, imens den endelige forhandlingstekst blev delt ud – direkte fra printeren, stadig varm. Og der var meget på spil. Lige siden det blev kendt, at 20 procent af den globale CO₂-udledning stammer fra regnskovsødelæggelser, har oprindelige og lokale befolkninger fra hele verden frygtet, at den næste klimaaftale vil lede til, at deres regeringer begynder at tvangsfjerne landsbyer og forbyde brændeindsamling og smålandbrug - blot for at kunne tjene millioner af dollars på at bevare regnskove som mennesketomme ”klimaskove”.

For at undgå dette havde de tilstedeværende repræsentanter for oprindelige og lokale befolkninger arbejdet hårdt på at få indskrevet i teksten, at den næste klimaaftale skal støtte op omkring oprindelige og lokale befolkningers menneskerettigheder og interesser. Men selv efter 60 år er og forbliver overholdelse af menneskerettighederne et betændt emne i verdens hovedstæder, og hen over natten var ord som ”rettigheder”, ”interesser”, ”folkeslag” og ”FN's deklARATION om oprindelige folks rettigheder” blevet slettet, især efter hårdt pres fra New Zealand, Canada og USA, som til sidst fik sikret, at teksten blev endnu svagere, end hvad der blev vedtaget til klimakonferencen på Bali sidste år.

”[...] på vej mod klimatopmødet [...] næste år fortsætter den 60 år lange kamp for menneskerettighederne.”

Men klimaforhandlingerne er heldigvis ikke slut endnu, og på vej mod klimatopmødet i København næste år fortsætter den 60 år lange kamp for menneskerettighederne. Forhåbentlig vil vi til den tid kunne fejre Menneskerettighedserklæringens 61 års fødselsdag med en klimaaftale, som giver verdens skovlevende befolkninger en garanti for, at de ikke kommer til at betale prisen for den globale klimaindsats.

Risikoen ved at plante træer

Af Rebecca Bolt Ettlinger, frivillig klimamedarbejder, Nepenthes

De fleste får en god fornemmelse ved at plante et træ. Træer er stærke, smukke og vedvarende. De er symbolet for liv, de giver læ i århundreder og skærmer os fra naturens luner. Oven i købet oplagrer de CO₂, mens de vokser. Det virker oplagt at rejse skov for klimaets og naturens skyld.

Hvorfor modsætter miljøorganisationer som Nepenthes sig så skovrejsning som tiltag under klimakonventionen? To vigtige grunde:

- Træplantning kan ikke erstatte indsatsen for at reducere udledningerne fra fossile brændsler - ellers vinder vi ikke kampen i det lange løb.
- Det er bedre at bremse ødelæggelsen af oprindelig skov end at plante ny - naturskov må ikke erstattes af plantager.

“Problemet er, at klimakonventionen er blind for de af skovenes værdier, som rækker ud over CO₂-lagring.”

I de sidste tre år har mange lande arbejdet på at få bevarelse af skove i ulande med i den klimaaf tale, der skal vedtages i København i december 2009. Stærke lande som Indien og Kina kæmper for at få skovrejsning med også. I disse lande er

meget af skoven blevet fældet før i tiden, og man planter nu ny. I år fik de styrket teksten om skovrejsning endnu et nyk. Det vækker bekymring hos Nepenthes og andre miljøorganisationer.

“Det skal fastlægges politisk, at skovaftalen skal prioritere biodiversitet og sociale forhold [...]”

Problemet er, at klimakonventionen er blind for de af skovenes værdier, som rækker ud over CO₂-lagring. Medmindre vi kan adskille beskyttelsen af naturlig skov fra nyrejsning af plantager og prioritere førstnævnte, risikerer vi at få et system, hvor en plantage har samme værdi som en naturlig skov - selvom den naturlige skov har langt større biodiversitet, beskyttelsesevne og modstandskraft og derfor samlet set større samfundsværdi.

Det skal fastlægges politisk, at skovaftalen skal prioritere biodiversitet og sociale forhold, rettigheder og unik natur - ellers bliver det svært at lave regler for en klimamekanisme for skov i ulandene, der tilgodeser andet end skovenes indhold af CO₂.

En global aftale om drivhusgasser fra skibsfart?

Af Søren Dyck-Madsen, energi- og klimapolitisk medarbejder i det Økologiske Råd

Udledningerne af klimagasser fra skibsfart og luftfart er ikke medtaget i Kyoto-protokollen. Da det samtidigt er et område, hvor der er kraftig stigning i udledningerne, og hvor der potentielt kan skaffes mange penge ved en afgift til brug for klimatilpasning, teknologiudbredelse og

reduktion af udledninger i ulandene, er det vigtigt at få området med i en ny klimaaf tale.

“Udledningerne af klimagasser fra skibsfart og luftfart er ikke medtaget i Kyoto-protokollen.”

Fra både Danmark og Norge ligger der i klimaforhandlingerne forslag om globale skatter eller kvotehandelssystemer med salg af udledningsrettigheder baseret på en skib-til-skib ordning, som både kan begrænse udledningerne og give et provenu, som kan bruges til klimatiltag i udviklingslandene.

Et globalt system – evt. med en fritagelse af de mindste skibe - er efter manges mening det letteste at administrere og vil give klart det største provenu til anvendelse i ulandene.

“Fra ulandene lyder kritikken dog, at en [...] global beskatning vil skade dem.”

Fra ulandene lyder kritikken dog, at en sådan global beskatning vil skade dem, da for eksempel de små ø-stater er mere afhængige af skibsfart end de vestlige

lande. Kravet fra ulandene er, at en beskatning kun må omfatte de rige lande, eller anløb i de riges landes havne under henvisning til, at ulandene ikke skal påtage sig de samme klimaforpligtelser som de rige lande.

For at finde et kompromis mellem de to forslag udarbejdede NGO'erne på klimamødet i Poznan derfor et forslag, som tager udgangspunkt i det globale system men supplerer med en passende kompensation til de ramte ulande taget fra det indtjente provenu.

Opmuntrende var det derfor, at alliancen af små ø-stater fremhæver netop dette område som et af tre, hvor man har haft og forventer et fremtidigt meget konstruktivt samarbejde med NGO'erne.

Doha leverede ikke varen

Af Morten Emil Hansen, politisk rådgiver i Folkekirkens Nødhjælp

FN-konferencen om finansiering af udvikling blev i 2002 et markant vendepunkt efter et årti med faldende udviklingsbistand. Men tiden efter terrorangrebet på World Trade Center og troen på, at den globale fattigdom kan udryddes, syntes som en fjern fortid på opfølgingskonferencen i Doha i denne måned. Konferencen var blevet gidsel af henholdsvis finans-, fødevarer og klimakriserne.

“De mange kriser rammer verdens fattigste særdeles hårdt.”

De mange kriser rammer verdens fattigste særdeles hårdt. Efter et årti med imponerende vækstrater i udviklingslandene, forventer Verdensbanken, at den økonomiske vækst vil falde fra 6,4 til 4,5 procent i 2009. Samtidig halveres de private udenlandske investeringer, og de private pengeoverførsler til familierne i hjemlandet (også kaldet remittances) forventes at falde voldsomt. Men konferencens største

diskussion handlede om udviklingsbistanden, som under tidligere økonomiske recessioner er faldet kraftigt, senest i 1990'erne, hvor udviklingsbistanden faldt med næsten 25 procent. G8-landene med USA i spidsen kæmpede hårdt imod genbekræftelsen af løftet om 0,7 procent af BNI og også internt i EU-kredsen havde bl.a. de østeuropæiske lande store problemer med løfterne.

“Opfølgingskonferencen [...] leverede ganske enkelt ikke løsningerne på de globale kriser [...]”

Derfor er sluddokumentet også udvandet ift. tidligere topmødebeslutninger, og det nævnes f.eks. ikke, at G8-landene skal levere 130 mia. dollars i udviklingsbistand i 2010. Hvis den nuværende praksis fortsætter, vil EU-landene give cirka 500 milliarder kroner mindre i udviklingsbistand end oprindeligt lovet i perioden 2005 til 2010. Og i korridorerne på Hilton hotellet i Doha anses det ikke længere for realistisk, at EU's

finansministre vil gennemføre de lovede stigninger i udviklingsbistanden, i en tid med lavere vækst, øget arbejdsløshed og stigende behov for redningspakker til egne erhvervssektorer. Opfølgingskonferencen om finansiering af udvikling i Doha

leverede ganske enkelt ikke løsningerne på de globale kriser og vil derfor sandsynligvis fremover blive vurderet som et vendepunkt mod sværere tider og en dalende politisk opbakning til verdens fattigste.

De rige lande sylter FN og ulandene

Af Henrik Bang Andersen, medlem af Afrika Kontakts bestyrelse

På få måneder har de rige lande fundet 3.000 milliarder dollars frem til at redde deres finansielle institutioner. Vi mangler stadig at se lignende redningspakker, når det gælder kriserne i ulandene.

”Generelt er resultatet fra Doha ikke et skridt fremad [...]”

I sin åbningstale til mødet om ”Financing for Development” i Doha i starten af december advarede FN’s generalsekretær Ban Ki-moon derfor om, at ”hvis ikke finanskrisen håndteres korrekt i dag bliver den morgendagens humanitære krise” og uddybede, at det er de fattigste lande, der vil blive ramt hårdest.

Desværre tyder topmødets resultat på, at de rige landes finansielle problemer har forårsaget en akut døvhed blandt deres regeringsledere og repræsentanter, som forhindrede dem i at høre generalsekretærens advarsler.

Generelt er resultatet fra Doha ikke et skridt fremad men blot en gentagelse af beslutningerne fra topmødet i Monterrey i 2002. Ifølge en vurdering fra EURODAD er resultatet på visse områder endda et skridt tilbage.

Topmødets fiasko var dog givet på forhånd. Forhandlingerne havde før topmødet bevæget sig i sneglefart, idet EU og USA i langt højere grad havde investeret deres energi i G20-topmødet i Washington to uger forinden.

”FN er det eneste rigtige forum for global regulering. Her er de fattigste lande i det mindste repræsenteret.”

Den manglende deltagelse fra statsoverhoveder (herunder vores egen statsminister, som ellers er formand for Danmarks Afrika Kommission) var desuden et klart signal om, at mødet ikke var en prioritet. Det er et rigtig skidt signal at sende til verdens fattige, der i forvejen kæmper med høje fødevarerpriser samt tørke, oversvømmelser, orkaner og andre klimarelaterede forandringer. Forandringer som de rige lande bærer ansvaret for.

EU og USA har ganske vist opdaget, at de tektoniske plader for verdensøkonomien har forskubbet sig, og at vi i dag er på vej mod en multi-polariseret verden. Løsningen for de fattigste lande er dog ikke en ny eksklusiv klub som G20-gruppen. FN er det eneste rigtige forum for global regulering. Her er de fattigste lande i det mindste repræsenteret.

Kapitalflugt dræner udviklingslandene

Af Jesper A. Albjerg, politikmedarbejder i Mellemfolkeligt Samvirke, ActionAid Denmark

2008 vil gå over i historiebøgerne som et hårdt år for de rige lande og som et katastrofalt år for de fattige. De kriser, som de rige lande lige nu køber sig ud af, vil få alvorlige efterdønninger i de fattige lande flere år ud i fremtiden: Investeringslysten er forduftet, der er lukket for långivning, og man må frygte, at den faldende bistand vil aftage yderligere, hvilket er skamfuldt og gør opnåelsen af 2015-målene umulig.

“Kapitalflugten skyldes [...] ikke mindst skattesvind og skatteflugt.”

Men udover at kæmpe videre for, at flere midler når udviklingslandene, bør blikket også vendes mod de enorme midler, der forsvinder ud af udviklingslandene. MS's rapport, "Hole in the Pocket: Why Unpaid Taxes are the Missing Link in Development Finance" viser, at imens OECD-landene årligt giver ca. 600 milliarder kroner i bistand, forsvinder op til otte gange så meget (4800.000.000.000 kroner) ud af bagdøren.

Kapitalflugten skyldes både korrupsion og illegale aktiviteter, men ikke mindst skattesvind og skatteflugt, der typisk begås af multinationale virksomheder. Samtidigt tvinger kapitalstærke virksomheder udviklingslandene til at underbyde hinanden i forhold til beskatning – alt for at vinde investorenes gunst.

Kampen mod fattigdom bliver håbløs, hvis man vender det blinde øje til disse problemer, der underminerer skattegrundlaget for udviklingslandene.

“[...] der bør fokuseres på at styrke svage staters muligheder for at monitorere, gennemskue og inddrive skatter.”

Mellemfolkeligt Samvirke mener, at den oprydning i finanssektoren som flere vestlige lande i øjeblikket gennemgår, ligeledes bør omfatte udviklingslandene og det internationale skattesystem. Problemets omfang bør kortlægges, og derefter løses i et multilateralt forum – Doha-runden synes umiddelbart godt tilpasset dette formål. En del af løsningen kunne være transparente internationale standarder, der tvinger virksomheder til at oplyse, hvor meget de tjener i et land og hvor meget de betaler i skat.

Bistanden bør øges, og der bør fokuseres på at styrke svage staters muligheder for at monitorere, gennemskue og inddrive skatter. Der bør ligeledes oprettes et samarbejde mellem skattemyndigheder i Nord og Syd for at undgå skattely og hvidvaskning af penge, der, hvis de blev i udviklingslandene, kunne udgøre et stabilt skattegrundlag og skabe både udvikling og øget ejerskab.

G20 - not the usual suspects but business as usual

Af Henrik Bang Andersen, medlem af Afrika Kontakts bestyrelse

Mange kommentatorer har beskrevet G20-topmøde i Washington 15. november som starten på en ny epoke. I Politikens leder lød det blandt andet, at flere af topmødets beslutninger "vil fundamentalt ændre det verdensøkonomiske samarbejde. Til det bedre".

"[...] er der virkelig grundlag for at tale om et nyt "verdensøkonomisk samarbejde"?"

En central årsag til det nye verdensregime beskrev Financial Times den 17. november: "Verdens finansielle regler vil ikke længere kun blive bestemt af de rige landes klub". Altså en henvisning til den geopolitiske bredde i G20-gruppen, og at topmødet varslers enden på G8-gruppens enevælde over det finansielle system.

G8-gruppen har utvivlsomt udspillet sin rolle, men er der virkelig grundlag for at tale om et nyt "verdensøkonomisk samarbejde"?

I topmødets erklæring noterer man sig finanskrisens betydning for ulandene og vigtigheden af overholdelsen af FN's 2015-mål.

Men af hele det afrikanske kontinent var det kun Sydafrika, som var inviteret til topmødet. Forinden topmødet beklagede Den Afrikanske Union derfor, at de afrikanske lande stort set ikke var

repræsenteret og påpegede, at Afrika bør blive rådført angående enhver reform af det finansielle system.

Erklæringens handlingsplan siger heller intet om, hvordan man har tænkt sig at sikre opfyldelsen af 2015-målene. Ligesom der ikke står noget om, at de rige lande vil gennemføre de bistandsstigninger til ulandene, som de har forpligtet sig til, men ikke gennemført. Den samlede internationale bistand er således faldet siden 2005.

"Det er tydeligt, at de fattigste lande ikke har stået højt på topmødets dagsorden [...]"

Derudover ignoreres FN stort set i resten af erklæringen på nær en enkelt reference til konferencen om "Financing for Development" i 2002. Intet er dog nævnt om opfølgingskonferencen, som blev afholdt i Doha, Qatar to uger efter G20-topmødet.

I stedet lægges der op til en central rolle for den Internationale Valutafond, der af mange afrikanske lande betragtes med stor skepsis.

Det er tydeligt, at de fattigste lande ikke har stået højt på topmødets dagsorden, og at landene ikke er blevet tilstrækkeligt hørt. Derfor er der altså ikke tale om et nyt verdensøkonomisk samarbejde.

Grøn skattereform nu

Af Christian Ege, formand for Det Økologiske Råd

Mange undersøgelser viser, at økonomiske virkemidler er blandt de mest effektive til at ændre vores adfærd i mere miljøvenlig

retning. Man kan f.eks. nævne, at både Danmark og andre lande har fået hele markedet til at skifte til lavsvovl-dieselolie

”over-night”, blot ved at indføre en afgiftsdifferentiering. Derfor er det vigtigt at bruge dette virkemiddel, bl.a. for at opfylde Danmarks og andre landes klimamålsætning.

”Vi skal have en grøn skattereform med lavere skat på arbejde og højere skat for forurening og brug af fossile brændsler.”

Sidste år gennemførte regeringen og Dansk Folkeparti en differentiering af registreringsafgiften på biler ud fra deres energiforbrug og dermed CO₂-udslip. Differentieringen var slet ikke stor nok – alligevel har den haft betydelig effekt. Men man kan komme langt længere ad denne vej.

Vi skal have en grøn skattereform med lavere skat på arbejde og højere skat for forurening og brug af fossile brændsler. Det er der bred opbakning til i den økonomiske sagkundskab i ind- og udland - i EU, OECD m.v. Ideen har været lagt på is i Danmark siden regeringsskiftet. Men nu tages den op igen. Regeringens skattekommission, som skal aflevere 1. februar 2009, har bl.a. til opgave at ”understøtte regeringens klimamål”. Det blev yderligere understreget af statsministerens tale på Venstres landsmøde i november.

”Det Økologiske Råd indleder sammen med [...] Concito med en konference [...] om en grøn skattereform.”

Man skal dog være opmærksom på, at nogle af de grønne afgifter ”vender den tunge ende nedad”. Derfor skal den sociale balance sikres. Det kan sagtens gøres – ved f.eks. at hæve personfradraget og overførselsindkomsterne tilsvarende. Men man skal naturligvis ikke bruge provenuet til lempelse af topskatten.

Regeringen har tilkendegivet, at den vil sætte skattestoppet ”på pause” i foråret, mens der besluttes en skattereform – og så skal det indføres igen. Det er altså nu, slaget skal slås. Det Økologiske Råd indleder det sammen med den grønne tænketank Concito, med en konference på Christiansborg den 29. januar om en grøn skattereform. Her vil vi fremlægge konkrete forslag. Der kommer talere fra blandt andet OECD, EU-kommissionen, Estland og Tyskland samt den danske overvismand m.fl. Konferencen slutter med debat mellem skatteordførerne for fire af de største partier.

For yderligere omtale af konferencen den 29. januar se under ”Arrangementer”.

ARRANGEMENTER

Tirsdag den 13. januar 2009
Kl. 16.00-18.00
Fælledvej 12, København N

MS inviterer til fyraftensmøde

Mellemfolkeligt Samvirke inviterer alle med interesse for governance, lokaldemokrati, empowerment og udvikling til fyraftensmøde i vores nye lokaler på Fælledvej. For fuldt program se: www.ms.dk
Tilmelding til Karen Jørgensen på: kj@ms.dk

Den 23-35. januar
Galleri Galschiøt i Odense

ØKO•NET holder 15-års fødselsdag

ØKO•NET inviterer til 15-års fødselsdag med jubilæumsreception, klimaseminar og jubilæumsfest. Sæt kryds i kalenderen!
Invitation og program til weekenden følger inden længe.
Læs mere på: www.eco-net.dk

Den 29. januar
Kl. 9.30-16.00
Fællessalen, Christiansborg

International konference om grøn skat

Det Økologiske Råd afholder i samarbejde med Concito en international konference om grøn skat.

Se det fulde program på: www.ecocouncil.dk

Tilmelding til Anne-Mette Wehmüller: annemette@ecocouncil.dk

Betaling: 250 kr., studerende/ledige: 75 kr.

2. tirsdag i måneden
kl. 17.00-19.00
Hvor: En cafe i København
(Se: www.greendrinks.org)

Green Drinks København

I over 300 byer verden over mødes folk med interesse for miljø til en månedlig uformel komsammen kaldet Green Drinks. Hensigten er at skabe netværk på tværs af NGO'er, industri, universiteter og andre med interesse for miljø, bæredygtighed og CSR. Mange mennesker har på denne måde udvekslet erfaringer, fundet jobs, skabt netværk, m.v.

Pris: Gratis, men tilmelding modtages gerne: greendrinks.cph@gmail.com

Yderligere oplysninger: Kontakt Anders Knudsen: 2239 0103

Øko-kalenderen på Øko-info

Nyt om grønne og økologiske arrangementer fra hele landet på:
www.eco-info.dk

Redaktion

Dette nummer af nyhedsbrevet er redigeret af Troels Dam Christensen og Rikke Roerup, 92-gruppen, Johanne Floris og Tine Schrøder Larsen, WWF Verdensnaturfonden

Tidligere numre kan ses på www.92grp.dk
Såfremt nyhedsbrevet ønskes afmeldt, sendes mail til: 92-gruppens_nyhedsbrev@wwf.dk

92-gruppen

c/o Care Danmark
Nørrebrogade 68 B
2200 København N
T 35 24 50 90
E 92grp@92grp.dk